

Θεόφιλος Βείκος Δυο λόγια για ένα φιλόσοφο

Συνάδελφοι και φίλοι γνωρίζαμε ότι η υγεία του Θεόφιλου Βείκου δεν πήγαινε καλά. Ωστόσο, δεν μπορούσαμε να φανταστούμε πόσο γρήγορα θα ερχόταν το τέλος. Και το θλιβερό συμβάν το μάθαμε ορισμένοι καθυστερημένα, από το αγγελτήριο της οικογένειας στην εφημερίδα. Κι αυτό, γιατί ο χαμός του Βείκου δεν πέρασε ούτε στα ψιλά των εφημερίδων. Και φυσικά, που χρόνος για τα κανάλια! Βλέπετε ο Βείκος ήταν φιλόσοφος σε αντιπνευματική εποχή, χωμένος στα βιβλία και στη σκέψη του, μακριά από την οχλαγωγία των καιρών και τη μάταιη δημοσιότητα. Ο Βείκος ήταν στοχαστής με κοινωνική ευαισθησία. Συστηματικός ερευνητής, ακριβολόγος και οξυδερκής συγγραφέας και πανεπιστημιακός δάσκαλος, αφοσιωμένος στους φοιτητές και στο συνολικό έργο του. Στη Φιλοσοφική Σχολή της Αθήνας, που δεν μπορεί να είναι υπερήφανη για την προοδευτικότητά της, ο Βείκος αποτέλούσε μια από τις λίγες εξαιρέσεις.

Ο Θεόφιλος Βείκος γεννήθηκε το 1936 στο Βελβεντό της Κοζάνης. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου. Το 1968 ο Βείκος αναγορεύθηκε διδάκτωρ φιλοσοφίας, υφηγητής το 1970 και το 1972 εξελέγη καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πα-

νεπιστημίου Ιωαννίνων. Ερευνητής της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας, ασχολήθηκε ήδη από τη διδακτορική του διατριβή με τη φιλοσοφία του Ηράκλειτου. Επίσης, η διατριβή του για Υψηγασία είχε ως αντικείμενο τον Αναξίμανδρο. Μία από τις πιο σημαντικές εργασίες του ήταν *Οι Προσωκρατικοί*, που εκδόθηκαν πρώτα στα Γιάννενα (1972) και το 1988 από τις εκδόσεις «Ι. Ζαχαρόπουλος». Αξίζει, επίσης, να αναφέρουμε την εργασία του για το ακανθώδες πρόβλημα των μαθηματικών αντινομών στον Καντ (1974), καθώς και το σχετικά πρόσφατο και σημαντικό βιβλίο του για την *Αναλυτική Φιλοσοφία* (1990). Τα δύο αυτά έργα μαρτυρούν την εξοικείωση του Βείκου και με την ευρωπαϊκή σκέψη. Κοινωνικά ευαίσθητος στοχαστής ο Βείκος δημοσίευσε επίσης βιβλία για άμεσα κοινωνικά θέματα, όπως το *Φιλοσοφία και Πολιτική* και το *Ειρήνη και Πόλεμος* (1987), καθώς και επιμέρους εργασίες σε περιοδικά και συλλογικούς τόμους.

Με το θάνατο του Θεόφιλου Βείκου η ελληνική φιλοσοφία έχασε έναν από τους πιο αξιολογούς εκπροσώπους της. Οι συνάδελφοί του χάσαμε έναν αγαπητό συνάδελφο και φίλο.

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα ΠΡΙΝ, 19.3.1995)

Ευτύχης Μπιτοάκης

